

עמ"ת 19875/06/14 - פליקס רבינסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 יוני 2014

עמ"ת 19875-06-14 רבינסקי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט שלמה פרידלנדר
העורר: פליקס רבינסקי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד לי גורמן (המפקח על העורר ממתין בחוץ)

ב"כ המשיבה עו"ד ענבל אביב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט י' עטר) לדחות את בקשת העורר לעיין מחדש בתנאי השחרור, לצורך ביטול הקביעה בדבר מסוכנות המכוננת עילת מעצר, ובעקבותיה ביטול מעצר בית.

באת כח העורר השיגה ראיות נוספות, ובכללן, הקלטה שממנה עולה לכאורה כי לא העורר היה זה שתקף ראשון את המתלונן, אלא דווקא התגונן מול תקיפה ומצג מאיים מצד המתלונן.

בנוסף לכך, הושגו תצהירים של מספר עדי ראיה כפי שהוזכר ותואר בהחלטת בית משפט קמא.

אינני מסכים לטענת ב"כ העורר שלפיה לא קיימות בשלב זה ראיות לכאורה.

הקשר של קטטה וגרסאות סותרות בשאלה מי תקף ראשון, הוא הקשר מובהק של שאלת מהימנות הגרסה והגרסה שכנגד. עניין זה צריך להתברר בהליך העיקרי, ולא ניתן לקבוע בשלב זה העדרו של סיכוי סביר לכך שבית המשפט יאמין למי מן הגרסאות.

אולם, אני רואה לייחס משקל רב לעולה מן הראיות הנוספות בשאלת מסוכנותו של העורר.

אזכיר את מושכלת היסוד כי השחרור הוא עיקר, והמעצר - לרבות חלופות מידתיות יותר המניחות עילת מעצר - הן הריג המותנה בצורך הגלום בעילת המעצר.

כלומר, בהעדר מסוכנות ממשית - לא קמה עילת המעצר של מסוכנות, וממילא אין מקום גם לחלופת מעצר, שנועדה להוות תחליף מידתי יותר בהינתן מסוכנות ועילת המעצר הכרוכה בה.

לאור האמור, השאלה שלפני היא אם מן התמונה הכללית העולה מכלל הראיות, לרבות הראיות הנוספות שהשיגה ב"כ העורר, עולה דיוקן של אדם מסוכן לציבור.

השתכנעתי כי לא זה הדיוקן העולה מן התמונה הראייתית המתוגברת.

שש שנים שחלפו מאז המעשים המהווים את עברו הפלילי של העורר, הן תקופה ארוכה. לא נסתרה גרסת העורר כי מאז הינו איש משפחה, איש עבודה, שאינו מסתבך בפלילים.

ניתן היה להתרשם מן ההקלטה, מן התמליל, כי לכאורה היה למכה שנתן העורר למתלונן אופי של התגוננות, ויש בכך כדי לעקר את תפיסת המסוכנות שהיתה נגזרת מן הנרטיב הנגדי, שלפיו מכה זו היתה בגדר תקיפה ראשונית.

אינני סבור כי יש לייחס משקל רב, לעניין שאלת מסוכנותו של העורר, לתוצאה של פציעת המתלונן.

העורר הסביר, והסבר זה מתקבל על הדעת לאור ניסיון החיים, כי בזמן אמיתי יש להגיב על איום ממשי באופן שינטרל את התוקף, כמובן תוך שמירה על מידתיות.

מכה מתגוננת שאינה מנטרלת את התוקף היא כשלעצמה דבר המגביר את הסכנה, משום שהוא צפוי להגיב מכה נגדית מסלימה והסלמה שכנגד עד כדי תוצאות שמי ישורן.

כלומר, דווקא מכה המנטרלת את האיום, בגדרי המידתיות, עשויה להתברר בדיעבד בתור האמצעי המזערי לקטיעת הסלמה אלימה פוטנציאלית.

אין מדובר, חלילה, בשליפת סכין על ידי העורר, או בגרימת נזק גופני העלול ליצור סכנה לחיים או לנכות, אלא, לתוצאה שהיא תוצאה שכיחה למדי של החלפת מהלומות.

כאמור, העורר הסביר כי נקט בתגובה זו דווקא על יסוד הידע שלו בהיאבקות, מתוך ידיעת כוחה המנטרל, בשל הכאב המידי הכרוך בפגיעה באף.

לאור המקובץ, איני יכול לקבוע בשלב זה, לצורך הערכת המסוכנות, כי תגובתו של העורר היתה תגובה חסרת כל פרופורציה לאיום זניח, עד כדי הצגת העורר באור של ביריון המסוכן לציבור.

לפיכך, אינני סבור כי לאור הראיות החדשות, יש תמיכה מספקת בנרטיב של מסוכנות העורר, ועל כן, אין עילת מעצר נגדו.

אציין דבר נוסף. חלופת המעצר נועדה להפיג את המסוכנות של אלימות נוספת מצד העורר. הנסיבות שבהן מצוי העורר הן כאלה שקיים לו תמריץ חזק ביותר למנוע עצמו מלהסתבך באלימות. שיקול מרכזי בהחלטתי זו, הוא העדרו של עבר פלילי בשש השנים האחרונות, שבהן נראה כי העורר עלה על מסלול של חיים נורמטיביים. שיקול זה לזכותו של העורר יתפוגג באחת אם חלילה ישוב להסתבך באלימות. אני סבור כי תמריץ זה אינו פחות חזק מתנאים מגבילים טכניים, בהפגת הסיכון להתלקחות אלימה נוספת במהלך משפטו של העורר, אשר צפויה להרע מאוד את מצבו המשפטי, הן

בהליך הנוכחי, והן בכל הליך אחר, וזאת מלבד העובדה הברורה כי הסתבכות כזו תהווה עילה לעיון מחדש בהחלטה על שחרורו.

לאור המקובץ הערר מתקבל, והתנאים המגבילים מבוטלים, זולת התנאים הכספיים ישארו לצורך הבטחת התייצבותו לדיונים.

לאור הצהרת העורר על כוונתו לשוב ולצאת לחו"ל, אבהיר כי הסכום הכולל שהושת עליו, לרבות להבטחת חזרתו מחו"ל, ישאר מופקד בקופת בית המשפט להבטחת התייצבותו לדיונים מכל מקום שהוא.

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ד, 12/06/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה פרידלנדר, שופט